

205

Besluit van 18 april 1988, houdende regelen ten aanzien van de toekenning van vacatiegelden (Vacatiegeldenbesluit 1988)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 23 december 1987, Generale Thesaurie, Directie Financieringen, nr. 387-12027;

Overwegende dat nieuwe regelen gesteld dienen te worden ten aanzien van de toekenning van vacatiegelden door het Rijk;

Gelet op artikel 89, eerste lid, van de Grondwet;

De Raad van State gehoord (advies van 8 maart 1988, nr. W06.88.0002);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Financiën van 13 april 1988, Generale Thesaurie, Directie Financieringen, nr. 388-2949;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. Aan de leden van een bij of krachtens wet bij koninklijk besluit of bij ministerieel besluit ingestelde commissie, aan haar secretarissen en adjunct-secretarissen, alsmede aan de deskundigen die aan de werkzaamheden van de commissie deelnemen, kan voor het bijwonen van een vergadering hetzij van de commissie zelf, hetzij van een van haar subcommissies, een vacatiegeld worden toegekend. Twee of meer vergaderingen op dezelfde dag gelden als één vergadering.

2. Het vacatiegeld wordt vastgesteld bij beschikking van Onze Minister onder wiens ministerie de commissie ressorteert.

3. Onze Minister van Financiën stelt maximumbedragen voor vacatiegeld vast voor naar zwaarte van taak onderscheiden categorieën van commissies, en voor voorzitterschappen.

Artikel 2

1. Van de toekenning van vacatiegeld zijn uitgesloten:
a. functionarissen in dienst van het Rijk, van een ander publiekrechtelijk lichaam dan het Rijk of van een door het Rijk in het leven geroepen instelling, dan wel van een instelling welke personeelskosten door het Rijk worden vergoed, indien hun benoeming haar oorzaak vindt in de functie die zij vervullen;

b. vertegenwoordigers van organisaties die gelegenheid hebben op te komen voor groepen of individuele personen wier belangen bij de arbeid van de commissie zijn betrokken, tenzij door Onze Minister onder wiens ministerie de commissie ressorteert, en Onze Minister van Financiën gezamenlijk in bijzondere gevallen anders wordt beslist.

2. Indien deskundigen, secretarissen en adjunct-secretarissen op andere wijze voor hun aandeel in de werkzaamheden van de commissie worden beloond, wordt aan hen geen vacatiegeld toegekend.

Artikel 3

1. In plaats van vacatiegeld kan een vaste beloning worden toegekend bij een koninklijk besluit te nemen op voordracht van Onze Minister, onder wiens ministerie de commissie ressorteert.

2. De vaste beloning wordt, al naar gelang het tijdsbeslag en de zwaarte van de werkzaamheden, vastgesteld op een bedrag overeenkomende met een evenredig deel van de jaarwedde volgens de schalen van de bezoldiging van burgerlijke rijksambtenaren, met een maximum van 50% van de jaarwedde volgens het eerste niveau na schaal 18.

Artikel 4

1. Het Vacatiegeldenbesluit 1970 (Stb. 577) wordt ingetrokken. Ingevolge dat besluit toegekende vacatiegelden en vaste beloningen blijven gelden.

2. Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Artikel 5

Dit besluit kan worden aangehaald als «Vacatiegeldenbesluit 1988».

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 18 april 1988

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

Uitgegeven de zeventiende mei 1988

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Financiën. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 14 juni 1988, nr. 112

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

Naar de mening van de ondergetekende is er behoefte aan vervanging van het huidige uit 1970 daterende Vacatiegeldenbesluit door een nieuwe regeling met name om daardoor tegemoet te komen aan de behoefte aan deregulering en vereenvoudiging. De regeling betreft toekenning van vacatiegelden door het Rijk aan de leden van bij of krachtens wet, bij koninklijk besluit, of bij ministerieel besluit ingestelde commissies, alsmede aan de aan deze commissies toegevoegde secretarissen, adjunct-secretarissen en deskundigen.

2. Situatie onder het Vacatiegeldenbesluit 1970

In het Vacatiegeldenbesluit 1970 is neergelegd dat de toekenning van het vacatiegeld aan daarvoor in aanmerking komende personen geschiedt bij gemeenschappelijke beschikking van de minister onder wiens ministerie een commissie ressorteert en de Minister van Financiën.

In plaats van vacatiegeld, kan een vaste beloning worden toegekend bij een koninklijk besluit op gezamenlijke voordracht van de betrokken minister en de Minister van Financiën. Het Vacatiegeldenbesluit 1970 bevat zelf geen bepalingen ter zake van de maximale hoogte van het vacatiegeld noch ter zake van de maximale hoogte van de vaste beloning. In de praktijk worden echter vier door de Minister van Financiën vastgestelde categorieën gehanteerd bij de vaststelling van de hoogte van het op grond van artikel 1 van dat besluit toe te kennen vacatiegeld, t.w. licht, middelzwaar, zwaar, zeer zwaar.

Sinds 1979 gelden voor deze categorieën respectievelijk de bedragen: f 65; f 100; f 130; f 195.

Sinds 1 januari 1985 zijn aan leden van 120 commissies vacatiegelden toegekend, te weten in de categorie:

licht:	12
middelzwaar:	35
zwaar:	55
zeer zwaar:	18

De vaste beloningen worden in de praktijk gerelateerd aan de ambtelijke salarisschalen. Sinds 1 januari 1985 zijn 41 vaste beloningen ex artikel 3 van het Vacatiegeldenbesluit toegekend.

Daarvan 1 corresponderend met schaal 12
Daarvan 6 corresponderend met schaal 14
Daarvan 2 corresponderend met schaal 15
Daarvan 12 corresponderend met schaal 16
Daarvan 12 corresponderend met schaal 17
Daarvan 7 corresponderend met schaal 18
Daarvan 1 corresponderend met schaal eerste niveau na 18

De omvang van de taak beliep per week:

½ dag	25x
1 dag	8x
2 dagen	7x
3½ dag	1x

3. Deregulering en vereenvoudiging

Achtergrond van de onderhavige wijzigingen vormt het streven naar deregulering en vereenvoudiging.

Uit dien hoofde is besloten de procedures voor toekenning van vacatiegelden en vaste beloningen in plaats van vacatiegelden aanmerkelijk te vereenvoudigen. De betrokkenheid van de Minister van Financiën bij toekenning van vacatiegelden en vaste beloningen is teruggebracht.

De Minister van Financiën heeft de bevoegdheid de maximumbedragen aan vacatiegelden vast te stellen.

De ondergetekende is voornemens het aantal categorieën vacatiegelden te beperken tot twee, namelijk algemeen en zwaar. Het toekennen van een vaste beloning in plaats van vacatiegeld geschiedt op voordracht van de betrokken minister. Daarbij zijn de vaste beloningen in het besluit gerelateerd aan de ambtelijke salarisschalen.

Met de totstandkoming van een gewijzigd vacatiegeldenbesluit wordt recht gedaan aan de aanbeveling van de projectgroep deregulering interne bedrijfsvoering, aangeboden bij brief van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 28 augustus 1985 (Kamerstukken II, 1985-86, 17 353, nr. 25), welke met betrekking tot het Vacatiegeldenbesluit 1970 opmerkte dat de regeling uit hoofde van uniformiteit gehandhaafd dient te blijven.

4. Vacatiegelden

Ten aanzien van de vacatiegelden worden door de Minister van Financiën de maximumbedragen voor het vacatiegeld vastgesteld. Met inachtneming van deze maxima stelt in het vervolg de minister onder wiens ministerie een commissie ressorteert het vacatiegeld vast.

Wat betreft de criteria op grond waarvan de hoogte van het vacatiegeld door de betrokken minister wordt vastgesteld het volgende. De grondslag voor de beloning van een commissie zal de zwaarte van de taak zijn. Daarbij dient het persoonlijke niveau van de leden niet primair als criterium te worden gehanteerd. Uiteraard zal het niveau van de leden in het algemeen nauw samenhangen met de zwaarte van de taak.

Het komt redelijk voor, gelet op de prijsstijging in de periode 1979-1987 van 30% en de salarisstijging van rond 14%, de normbedragen per 1 januari 1988 opwaarts aan te passen.

Het ligt in het voornemen deze *maxima* vast te stellen op f 150, respectievelijk op f 225, hetgeen overeenkomt met een stijging van 15% ten opzichte van de voor de huidige categorieën zwaar en zeer zwaar geldende bedragen. Conform hetgeen thans praktijk is ligt in het voornemen daarbij te bepalen dat aan de voorzitter van een commissie maximaal twee maal zoveel als de gewone leden aan vacatiegelden mag worden toegekend. Wanneer loon- en prijsontwikkelingen daartoe aanleiding geven, kunnen deze maxima worden herzien.

5. Vaste beloningen

De vaste beloningen zijn en blijven maatwerk. Bepalend zijn de omvang en de zwaarte van de te verrichten werkzaamheden. Tot dusver werden deze bij koninklijk besluit toegekend op gezamenlijke voordracht van de minister onder wiens ministerie de commissie ressorteert en de Minister van Financiën.

Thans is besloten de toekenning van vaste beloningen binnen de in de regeling aangegeven grenzen, welke tot dusverre reeds in de praktijk werden gehanteerd, te doen geschieden op voordracht van alleen de minister onder wiens ministerie de commissie ressorteert. Hiermee wordt recht gedaan aan het genoemde streven naar deregulering en vereenvoudiging.

6. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Ten opzichte van het huidige besluit is het tweede lid van dit artikel gewijzigd en is een derde lid aan dit artikel toegevoegd, zodat de toekenning van de vacatiegelden geschiedt bij beschikking van de betrokken minister en de maximumbedragen voor het vacatiegeld worden vastgesteld door de Minister van Financiën.

Artikel 2. Voor een toelichting zij verwezen naar de toelichting op het Vacatiegeldenbesluit 1970.

Ter aanvulling daarop dient nog te worden vermeld, dat een besluit op grond van artikel 2, eerste lid onder b van het Vacatiegeldenbesluit altijd gezamenlijk door de betrokken minister en de Minister van Financiën genomen dient te worden. Dit geldt zowel voor positieve als voor negatieve besluiten.

Indien vertegenwoordigers van werknemersorganisaties onderwerp van dergelijke besluitvorming zijn, zal door de Minister van Financiën overleg worden gevoerd met de Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 3. Dit artikel is ten opzichte van het huidige besluit gewijzigd. De procedure tot toekenning van een vaste beloning is in die zin vereenvoudigd dat de voordracht tot een besluit tot vaste beloning geschiedt door de betrokken minister en niet meer op gemeenschappelijke voordracht van die minister en de Minister van Financiën.

Het toegevoegde tweede lid geeft de begrenzing aan, welke overeenkomt met die welke tot dusverre wordt gehanteerd (zie paragraaf 2).

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning